

behøver at have, da man paa anden Maade har Lejlighed til at kontrolere, om Arbejds-køberne er Medlemmer, om de har deres Forsikringer i Orden, og hvis de ikke har det, bliver de efter Loven forpligtede dertil.

Hvad angaar Invaliditetsgodtgørelse for Invaliditet under 10 pCt., omtalte den højtærede Indenrigsminister, at Arbejderforsikrings-Raadet muligvis, hvor det gjaldt f. Eks. en Typograf, vilde tage Hensyn til den større Virkning, som Tabet af et enkelt Led af en Finger vilde have for den paagældende Arbejder; men jeg mener dog, at hvis man først gaar saa vidt, er man i Virkeligheden, om jeg saa maa sige, kommet lidt ind paa Glidebanen. Thi hvis dette kan siges om et enkelt Fags Arbejdere, maa man ogsaa undersøge, om der ikke kan forekomme analoge Tilfælde blandt andre Fags Arbejdere. Jeg kunde f. Eks. tænke mig en Jord- og Betonarbejder, der under sit Arbejde har brækket et Ben og derved har faaet sin Arbejdsevne nedsat. Han har ikke saa lidt Vanskelighed ved atter at genvinde sin fulde Førlighed og følge med. Nu er det almindeligt, at Jord- og Betonarbejde er Akkordarbejde. Hvis en saadan Arbejder ikke er i Stand til at følge med de øvrige, som har deres Lemmers fulde Førlighed, maa han glide over til at blive Fastlønsarbejder, og det betyder en Nedsættelse i hans Arbejdsløn. Hvis vedkommende Arbejders Invaliditet kun kan regnes til 8 pCt., falder Erstatningen ifølge Lovforslaget bort, men der var dog god Mening i, at en saadan Arbejder ogsaa fik en Godtgørelse, og der vil ganske sikkert kunne findes en hel Række lignende Tilfælde. Jeg ser ikke rettere, end at det vilde være uheldigt, hvis Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade ikke ændres.

Overfor de Betragtninger, der har været gjort gældende med Hensyn til Fagsygdomme, vil jeg sige, at disse kan virke paa vidt forskellig Vis. Nogle Fagsygdomme virker langsomt snigende. Den faktiske Aarsag til Sygdommen og maaske til en tidlig Død er altsaa Fagets Sundhedsfarlighed, og der var god Mening i, at naar det kunde paavises ved en Undersøgelse, at vedkommende Arbejders Arbejdsevne var gaaet ned, blev der ydet en Erstatning, der svarede dertil. I andre Tilfælde optræder Fagsygdommen ret hurtigt og voldsomt og nedsætter Arbejdsevnen i betydelig Grad eller medfører maaske Døden. Ogsaa i saadanne Til-

fælde forekommer det mig — det er ogsaa mere iøjnefaldende —, at der burde ydes Erstatning.

Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg vilde gøre til de faldne Udtalelser. Der er jo ikke stor Grund til at fordybe sig yderligere i Sagen, da der ikke synes at være stærkt divergerende Meninger om Lovforslaget og dets Enkeltheder. Jeg haaber, at Meningsforskellighederne ikke er større, end at de vil kunne udjævnes i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Rode): Hvad der er blevet fremført af almindelige Principper, vil det vel være rimeligt nu at lade blive staaende og saa fortsætte Diskussionen derom i Udvalget. Deriblandt sigter jeg særlig til det, der er diskuteret mellem det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen). Men der er en enkelt Ting, med Hensyn til hvilken jeg direkte er blevet anmodet om et Svar, nemlig fra det ærede Medlem fra Nykøbing, Sjælland (N. Jensen-Nybjerg), der spurgte om, hvorvidt der ved Ombytning af Ordet „Arbejdsevne“ med „Erhvervsevne“ var tilsigtet en Forandring, eller om det blot var en formel Forandring, der var foretaget. Forholdet er dette, at Ordene „Arbejdsevne“ og „Erhvervsevne“ i de forskellige Ulykkesforsikringsløve hidtil er brugte i Flæng, og at man har ment det rigtigt at anvende et og samme Udtryk og da har fundet, at Udtrykket „Erhvervsevne“ var det rigtige, idet det er Tab eller Forringelse af Erhvervsevnen, der skal erstattes. Det ærede Medlem nævnte et særlig karakteristisk Eksempel paa Ulykkestilfælde, som i og for sig ikke kunde siges at forringe Arbejdsevnen, men derimod Erhvervsevnen. I et saadant Tilfælde skulde der allerede efter den nugældende Praksis ydes vedkommende Erstatning. Med Ordet „Erhvervsevne“ tilsigtes altsaa ingen Forandring, men kun det at bruge det rigtige Udtryk og det samme Udtryk overalt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.